

poemas de Anxo Ratel

3+3

imaxes de Fino Lorenzo

*Non permitir que as tripas da Historia nos delaten
perante o pánico
nin merquen os corpos nosos moreas de homes traxados
que non se extravíe tanta furia insurrecta
por entre ladaíñas baleiras
a carnaza de vermes purulentos
dentada infame
NON seremos*

*Habemos ceibar palabras longamente conformes
proxectando a luzada tras dun rapaz antigo
arremuiñados
celebrando a fuga de todos os seres estraños*

(Extraído do poemario “A contrafío”)

*Efectivamente
abóndannos resentidos mequetrefes sen raíces
con gravatas de todas as cores*

*estar aquí
coma un círculo vicioso
declararse en ruleta rusa
ao servizo do baleiro*

*non ter mitos nin poetas
de noso*

*só un frío esmagador
recoñecendo o tacto das feridas*

*Deste xeito
médranos a noite
intúese a estricta enfermidade
o inútil corpo xa calado*

*e un depósito de olladas
adoptando a postura da parálise*

vénse todo deter aquí

*xusto na liturxia indigna
da vosa renuncia*

